

Dětský domov, Unhošť, Berounská 1292

Berounská 1292, Unhošť 273 51

č.j.:DD/403/2014

KONCEPČNÍ ZÁMĚR ROZVOJE ZAŘÍZENÍ 2014

říjen 2014

OBSAH:

1. ÚVOD.....	3
2. HODNOCENÍ KONCEPČNÍHO ZÁMĚRU ROZVOJE DD 2012.....	4
3. VIZE ROZVOJE DĚTSKÉHO DOMOVA.....	4
3.1 Odborná pomoc rodinám klientů	
3.2 Podpora všech forem náhradní rodinné péče	
3.2.1 Hostitelská péče	
3.2.2 Pěstounská péče (i profesionální)	
3.3 Spolupráce se zainteresovanými organizacemi při pomoci rodině	
4. PRIORITY U KLIENTŮ	
4.1 Podpora dosažení odpovídajícího vzdělání	
4.2 Podpora zdravého životního stylu, EVVO	
4.3 Samostatnost, finanční gramotnost, rodinná výchova	
5. PRIORITY U ZAMĚSTNANCŮ	
5.1 Podpora dalšího vzdělávání pedagogických i nepedagogických pracovníků	
5.2 Podpora týmové spolupráce	
5.3 Supervize – rozšíření i na odborné týmy	
5.4 Podpora zaměstnanců – v profesní přípravě a řešení pracovních problémů, pomoc při ohrožení burnout syndromem	

1. ÚVOD

Koncepční záměr rozvoje zařízení 2014 byl zpracován v souladu se zákonem č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, vyhláškou č. 15/2005 Sb., kterou se stanoví náležitosti dlouhodobých záměrů, výročních zpráv a vlastního hodnocení školy a směrnicí č.48 Středočeského kraje, Zásady vztahů Středočeského kraje a jeho příspěvkových organizací.

Koncepční záměr rozvoje dětského domova vychází z informací dostupných dlouhodobém záměru vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy ve Středočeském kraji 2012 a z podmínek v regionu, v němž zařízení vyvíjí své aktivity. Dětským domovům je zde věnován pouze jeden odstavec:

„Po schválení Národního akčního plánu (NAP) k transformaci a sjednocení systému péče o ohrožené děti na období 2009 až 2011 vládou, byla ustavena na KÚ pracovní skupina k prosazení a konkretizaci NAP v zařízeních Středočeského kraje. Cílem transformace systému práce s ohroženými dětmi a rodinami je zvýšení kvality práce a dostupnosti služeb pro ohrožené děti a rodiny a zároveň snížení počtu dětí dlouhodobě umístěných v ústavní péči. Dětské domovy poskytují odborné komplexní služby a svou kapacitou naplňují požadavek rodinného prostředí. Dětské domovy jsou v zařazování dětí do náhradní rodinné péče soběstačné, řídí se zákonem c. 109/2002 Sb., který bude novelizován a na připomínkování spolupracoval Středočeský kraj s Asociací náhradní výchovy. Spolupracují s institucemi z oblasti sociální – také s Odborem sociálních věcí KÚ SK, diagnostickými ústavy, soudy apod.“

Rok 2014 byl pro zařízení institucionální výchovy náročný i díky změně právních rámců, především účinností Nového občanského zákoníku – ten přinesl mnoho změn do zaběhnuté praxe a to především směrem ke klientům zařízení. Jak dětské domovy tak orgány sociálně-právní ochrany dětí si musí na nový systém zvykat a hledat jiné postupy.

Zatím se nenaplnila ani představa NAP o snížení počtu dětí v dětských domovech, konkrétně v našem došlo k naplnění kapacity a to i přesto, že široce podporujeme všechny formy náhradní rodinné péče a snažíme se spolupracovat s rodinami dětí. Bohužel jsou děti,

kteří není možné z nejrůznějších důvodů umístit do náhradních rodin, navíc zjišťujeme, že drtivá většina dětí v dětském domově o tuto možnost neprojevuje zájem.

Klienty dětského domova jsou děti ze sociokulturně znevýhodněného prostředí, děti se speciálními vzdělávacími potřebami, děti, které mají nejrůznější handikepy. Jejich start do života je tak velmi problematický.

Základním úkolem dětského domova je snaha o spolupráci s rodinou, příprava k přechodu dětí do náhradní rodinné péče, inkluze těchto dětí do většinové společnosti a jejich příprava na samostatný život, což by mohla být cesta k rovným příležitostem.

2. HODNOCENÍ KONCEPČNÍHO ZÁMĚRU ROZVOJE DD 2012

2.1. **Další rozvoj odborné pomoci a podpory** rodinám – odborné zázemí dětského domova se podařilo zajistit na vysoké úrovni, pomoc rodinám probíhá uspokojivě.

2.2. **Vybudování zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc** – zřízení tzv. ZDVOPu se nepodařilo hned ze dvou důvodů. Prvním byla „zdrženlivost“ v této otázce ze strany MPSV a v okamžiku, kdy zde začalo docházet ke změnám, které by případně tuto aktivitu umožňovaly, přišel druhý důvod, zcela se naplnila kapacita dětského domova a chyběl tedy prostor. Je to škoda, protože o toto zařízení byl v regionu zájem ze strany oddělení sociálně právní ochrany dětí a navíc mělo být součástí tohoto zachytného systému.

2.3. Podpora všech forem náhradní rodinné péče

2.3.1. Hostitelská péče – jako předstupeň, či snazší začátek náhradní rodinné péče.

2.3.2. Pěstounská péče (i profesionální)

2.3.3. Osvojení

Hostitelskou péči prosazujeme pátým rokem a za tu dobu se nám podařilo systém nastavit tak, aby byla minimalizována rizika pro děti i náhradní rodiny. Pochopitelně, že jsme se učili i na neúspěších, ale o to lépe se nám daří pracovat s novými zájemci. Součástí celého snažení je pochopitelně i podpora pěstounských rodin a to i v době, kdy je již dítě v náhradní péči a přicházejí obtíže. Zde, po našem soudu, jsou náhradní rodiny ohroženy a odbornou pomoc potřebují. Do okamžiku tohoto hodnocení jsme neměli profesionální pěstouny ani osvojitele.

2.4. Spolupráce s neziskovými organizacemi při pomoci rodině.

Spolupráce s neziskovými organizacemi obecně byla na velmi slušné úrovni, v oblasti náhradní rodinné péče a pomoci rodinám jsme pracovali se Střepem a Člověkem v tísní.

2.5. Image dětského domova - jako otevřeného prostoru, bez předsudků , xenofobie a netolerance, tak, aby děti, které v něm jsou, nebyly dále stigmatizovány – projekt „Společně“. Tento projekt se nám velice osvědčil, v posledním roce ale na jeho financování chyběly prostředky...

3. Priority u dětí:

3.1. Podpora vzdělání – díky grantům jsme mohli zajistit doučování našich dětí se specifickými vzdělávacími potřebami a také výuku angličtiny – tyto projekty skončily a my usilovně hledáme prostředky na jejich pokračování.

3.2. Samostatnost – část dětí se zapojila do projektů finanční gramotnosti, určitě to ale nepovažujeme za dostatečné

3.3. Zdravý životní styl – v této oblasti se nám nedaří tak, jak bychom si představovali, je to jistě ovlivněno i velmi liberálním pohledem naší společnosti na tuto problematiku.

4. Priority u pedagogů:

4.1. Podpora dalšího vzdělávání, sebevzdělávání (k tomu např. výcvik pro práci s agresivním či psychiatrickým klientem) – tato oblast je limitována finančními prostředky, konkrétně výcvik je velmi drahá záležitost.

4.2. Podpora týmové spolupráce – v týmovém pojetí máme rezervy.

4.3. Supervize – Zajistili jsme supervizi vedení

4.4. Odborná pomoc, podpora zaměstnanců v součinnosti s naší psycholožkou – zajištěno a funguje.

3. VIZE ROZVOJE DĚTSKÉHO DOMOVA

- 3.1 Odborná pomoc rodinám klientů – více se věnovat rodinám klientů, snažit se udržet kontakty i v situacích, které hrozí dlouhodobým a zdánlivě neřešitelným rozporem v rodině
- 3.2 Podpora všech forem náhradní rodinné péče
 - 3.2.1 Hostitelská péče
 - 3.2.2 Pěstounská péče (i profesionální)
- 3.3 Spolupráce se zainteresovanými organizacemi při pomoci rodině – tím myslíme nejen orgány státní správy, ale i neziskové organizace a další subjekty. Stále více se totiž ukazuje potřeba systematické spolupráce všech.

4. PRIORITY U KLIENTŮ

- 4.1 Podpora dosažení odpovídajícího vzdělání – děti, které přicházejí do našich zařízení, jsou děti se speciálními vzdělávacími potřebami a s menší či větší mírou deprivace, což je ve spojení s tím, že naprostá většina rodin nevyznává potřebu vzdělání jako prioritu, velkým ohrožením úspěšných školních či studijních výsledků. Je nutné zajistit doučování a všechny podmínky pro zdárné ukončení studia.
- 4.2 Podpora zdravého životního stylu, EVVO – plánujeme a máme již zajištěnu větší spolupráci s odborníky na problematiku zneužívání psychotropních a omamných látek
- 4.3 Samostatnost, finanční gramotnost, rodinná výchova – téma samostatnosti dětí vycházejících z dětských domovů by jistě vydalo na celou knížku, snahou je v souladu s naším školním vzdělávacím programem dětem poskytnout co nejvíce kompetencí k tomu, aby nové situace zvládaly co nejúspěšněji.

5. PRIORITY U ZAMĚSTNANCŮ

- 5.1 Podpora dalšího vzdělávání pedagogických i nepedagogických pracovníků
- 5.2 Podpora týmové spolupráce
- 5.3 Supervize – rozšíření i na odborné týmy
- 5.4 Podpora zaměstnanců – v profesní přípravě a řešení pracovních problémů, pomoc při ohrožení burnout syndromem

Celkově je třeba říci, že vzdělání, motivování a spolupracující zaměstnanci jsou základem každé firmy, proto i my se chceme věnovat jejich všestrannému rozvoji a přípravě. Z dosavadních zkušeností v posledních letech se obáváme pouze nedostatku finančních prostředků.

V Unhošti dne 31.10.2014

Mgr. Jiří Beránek
ředitel DD Unhošť